

Πέμπτη 3 Νοεμβρίου 2016

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

«Εδώ ο καλός ο υποψήφιος»...

Κύριε διευθυντά

Με αυτήν μου την επιστολή έρχομαι να υποβάλω υποψηφιότητα για πρόεδρος ή, έστω, μέλος του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης. Έχω, και με το παραπάνω μάλιστα, το βασικό προσόν όλων όσων προτείνονται και συζητιούνται για τις θέσεις αυτές. Είμαι συνταξιούχος και μάλιστα όχι πολύ πρόσφατος. Και από πάνω υπήρξα υπουργός Τύπου όταν ψηφίστηκε (με πρωτεργάτη τον καθηγητή Νίκο Αλιβιζάτο εκ μέρους του Συνσπισμού, που μετείχε στην κυβέρνηση Τζαννετάκη) ο ν. 1866/1989, με τον οποίο ιδρύθηκε το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης (ναι, έτσι ακριβώς). Δεύτερη σκέψη: Οχι. Τίτλος μέλος του «Εσουρού»! (θυμίζει σουρλουλού). Γελούο! Αποσύρω την υποψηφιότητά μου. Αγαπάω την ελληνική γλώσσα.

Με λίγη περισσότερη σοβαρότητα! Η ελληνική πολιτεία θεωρεί ότι, μόλις περάσεις τα 65 σου, την επομένη είσαι ανίκανος να κάνεις τη δουλειά που

έκανες σε όλη σου τη ζωή και σε συνταξιοδοτεί υποχρεωτικά. Χαλάει ο κόσμος να μη γίνει στα 67. Τώρα, για μία από τις πιο καίριες από τις σημερινές συνθήκες θέσεις της δημόσιας διοικήσεως προτείνονται παλαιήμαχοι σε κάποια άλλη δραστηριότητα! Εμείς αρχίσαμε, μάλλον η διανοητική μας διαμόρφωση άρχισε με μαύρη πλάκα και κουτάλι. Πόσο μπορούμε να κατανοήσουμε τις ψηφιακές λειτουργίες; Όλοι οι προτεινόμενοι είναι άνθρωποι του παρελθόντος του απώτερου. Δεν υπάρχουν άνθρωποι του παρόντος του σήμερα; Καθηγητές πανεπιστημίων δικαστικοί ειδικοί στα θέματα επικοινωνίας; Οι προτεινόμενοι είναι άνθρωποι της αντιδημοκρατικής «ενπέρωσης». Την καθορίζει σήμερα ο κ. Ν. Παππάς. Αύριο κάποιος κ. Διάκος. Τόπο στους σύγχρονους νέους ανθρώπους. Ζούμε σε μία εποχή εξειδικευμένων ικανοτήτων. Ειδικευμένων στα θέματα Επικοινωνίας.

ΝΙΚ. Α. Γ. ΛΙΝΑΡΔΑΤΟΣ